

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

12. An Clerici coniugati possint interesse diuinis Officiis tempore interdicti?
Ex part. 5. tract. 10. res. 86. alias 85.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

4. Et tandem non desinam pro materia presentis quaestionis apponere hic verba Moscoli in *sum. tr. 16. cap. 8.* ubi sic ait. [Algunos Doctores han dicho, que también se pueden decir, y cantar con toda solemnidad las Misas de las Vigilias de las tres dichas Pascuas por virtud deste dicho Privilegio, y que desde ellas deve se comenzar à levantar, y suspender el entredicho. No abraço esta opinion porque verdaderamente es hazer mucha violencia à nuestro *cap. Alma mater*, que nominatim señala, y declara los dias de las tres Pascuas del año, y el de la Asuncion de nuestra Señora. Pero tambien es opinion comun, y se puede seguir muy bien en quanto à la Vigilia de la Pascua de Resurreccion, desde de la gloria que en ella se canta con toda solemnidad, y con probabilidad tambien se puede hazer, y guardar lo proprio en la Misa de la Vigilia de la Pascua de Pentecostes, y para el acierto, y seguridad desta opinion se lea el P. Avila del a Compañia en su tratado de censuras, que allí da la razon porque se deve hazer, y guardar esto, con mas propiedad en la Misa destas dos Vigilias, que no en la Misa de la Vigilia de la Pascua de Navidad.

RESOL. XII.

An Clerici conjugati possint interesse Divinis officiis tempore interdicti? Ex p. 5. tr. 10. Ref. 86. alias 85.

§. 1. **N**egativè respondet Hurtad. *tract. de interd. diff. 7. num. 19.* quia isti non gaudent nisi privilegio Canonis & fori, ut patet ex *cap. vn. de Cler. conjug. in 6.* & etiam docet Ioan de la Cruz in *direct. conf. ven. p. 2. de interd. not. 1.* & Gordonus *tom. 2. lib. 7. q. 16. cap. 4. num. 16.* Trullench in *Bulla Cruc. lib. 1. §. 3. dub. 2. num. 4.* & alii.

2. Mihi verò magis placet opinio affirmativa cum Villalob. in *sum. tom. 1. tract. 19. diff. 5. num. 7.* Mercero in *3. p. q. 24. de interd. dub. 3. & 4.* Layman *lib. 1. tr. 5. p. 4. cap. 2. num. 2.* Avila p. 5. *disp. 4. sect. 2. dub. 4. concl. 2.* & Coninch de *Sacram. n. disp. 17. dub. 2. num. 30.* si juxta decretum Trident. ex mandato Episcopi alicui Ecclesiae interserviant. Hoc ipso enim quo tales Clerici ita servitio Ecclesiae deputati sunt, videntur in hoc aequales aliis Clericis computari, & consumantur, quia, vel illi tunc non interserviunt Ecclesiae recipiunt sua stipendia, & sic essent meliori conditione, quam alii Clerici, qui non accipiunt stipendia nisi interserviant, & Ecclesia damnum acciperet, quæ & eorum servitio, & suis stipendiis privaretur, vel ipsi iisdem stipendiis privarentur, & hoc esset valde durum, cum ea ratione in gravissimas necessitates, & Clericali statu indignas sine sua culpa conjicerentur.

RESOL. XIII.

An qui habet duo domicilia, alterum in loco interdicto, & alterum in loco non interdicto, censetur ipse interdictus? Ex p. 5. tract. 10. Ref. 71. alias 70.

§. 1. **A**liqui censent manere interdictum, ita Calderin. *tract. de interd. Sed contrarium docet Sylvester ver. interd. 2. n. 13.* quia non est major ratio, ob quam sentiat onus unius populi, quam libertatem alterius, & hanc sententiam amplectitur Suarez *disp. 32. section. 2. num. 16.* cum ea limitatione ut quamdiu habitat in populo interdicto, ferat onus interdicti, quod videtur revera probabile, & ad mentem legislatorum, & ita etiam docet Turrian. *lib. 2. disp. 48. dub. 2.*

RESOL. XIV.

An licitum sit alicui non interdicto audire Missam Sacerdotis interdicti personaliter? Ex part. 5. tract. 10. Refol. 64.

§. 1. **N**egativam sententiam docet Philip. Faber de *censur. disp. 15. quest. 1. disput. 5. cap. 1. n. 47.* ubi sic ait: Dubium est, an persona non interdicta liceat audire missam Sacerdotis interdicti personaliter? Respondet si non est publicè denunciatus, nulli dubium esse non peccare, propter Extravag. *Ad evitanda*, de qua in *disp. de excommunicatione* diximus. Si verò est publicè denunciatus, sustinet Suarez ubi *supra* *sect. 3. num. 5.* non esse peccatum. Ratio ejus est, quia interdictum personale militat contra personam interdictam, ne faciat, vel audiat Missam, & divina Officia, ceterasque functiones Ecclesiasticas, non autem prohibet ne quis cum illo communice, aut ejus actionibus assistat, quia nullo in jure hæc prohibitio apparet explicitè nedum, sed neque etiam implicitè. Vnde dummodò talis non communice in ministrando divina, sed solum assistat, inquit prædictus Suarez, minimè peccatum committere. Hæc autem opinio mihi non probatur, neque tunc in praxi servari posse judico, quoniam celebratio divinarum Officiorum activa & passiva est mutua. Vnde cum quis privatur ab activa administratione divinarum, consequenter quoque videtur privari assistentia passiva aliorum ad illa in persona illius. Vnde cum quis interdictus personaliter à celebratione Missæ, ac divinarum, consequenter etiam prohibitio indicitur, ne alii ei assistant, quia hæc mutuo se se consequuntur. Confirmatur hæc doctrina, quia certum est Sacerdotem lic ministrantem peccare mortaliter, cum autem quis illius Sacrificio assistit, cooperari videtur illi, & communicat operi malo, quatenus est illius Sacerdotis, quia est sacrilegium hujusmodi celebrare: ergo mihi videtur etiam peccare, ideo in jure hæc prohibitio continetur implicitè. Hæc Phil. Faber.

2. Sed his minimè obstantibus negativam sententiam cum Suarez tenet novissimè Turrian. *lib. 2. disput. 49. dub. 2.* ubi docet illicitum esse inducere talem Sacerdotem ad dicendum, vel ei cooperari, non tamen solum ejus Missam audire. Prior pars est manifesta, quia non licet inducere ad actum peccati. Posterior probatur, quia in sola auditione Missæ non est ulla species cooperationis considerato jure naturali: nullum autem est jus positivum, quo prohibeatur talis auditio Missæ. Ego puto utramque sententiam probabilem esse, & hanc posteriorem tenet etiam Mercerus in *3. part. q. 24. de interd. dub. 3.* & Filiucius *tom. 1. tract. 18. cap. 3. num. 77.*

RESOL. XV.

De pena interdicti ab ingressu Ecclesie apposta ab Urbano VIII. in Bulla contra non residentes.

Et clarè, & breviter explicatur, quid importet ista pena.

Et in prædicto casu queritur, an si quis ita interdictus celebret intra Ecclesiam, fiat irregularis?

Et quid, si tantum audiat officia divina?

Et an Episcopus interdictus ab ingressu Ecclesie possit intra illam recipere Sacramenta?

Et an possit in Ecclesia exercere actum jurisdictionis proprio interno?

Et inter alia alii decem casus cursim adnotantur, in quibus Episcopis interdicitur ingressus Ecclesie. Ex part. 10. tract. 13. & Misc. 3. Refol. 2.

§. 1. A